

Krisjak Nyhedsbrev

December 2003.

Jeg vil hermed sende alle mine kunder, kunst interesserede og bekendte de bedste ønsker for et godt og lykkelige bringende Nytår !

Jeg glæder mig til at tage hul på 2004 med de mange muligheder det nye år bringer.

Vedlagt en artikel fra Dagbladet fra den 16 december 2003 om mine tinskulpturer.

Monumenter over en svunden barndom

Kunstneren Krisjak går nye veje med tinskulpturer, der udgør et persongalleri fra hendes barndom på Nørrebro.

Taastrup: Der var fru Olsen, der rullede cigarer. og strikkede strømper. Der var hr. Pedersen, der kiggede dybt i flasken, altid bagte rugbrød og skræmte livet af børnene. Der var hr. Olsen, fru Olsens søn, der var en sur stodder, som altid fodrede mågerne. For ikke at tale om Hr. og Fru Larsen, hendes egen mor og far.

Jo, kunstneren Else Kristiansen, kendt som Krisjak, husker tydeligt sin barndom på Nørrebro i 40'erne og 50'erne. Så tydeligt, at et behov gennem årene har vokset sig større og større for at få sat følelser og former på de mennesker, hun mødte på sin vej. For to år siden blev beslutningen taget, og den blev atypisk for Taastrup-kunstneren, da den ikke resulterede i farverige strøg med pensler på lærreder, som hun er mest kendt for - men derimod figurer. Tinfigurer.

- De mennesker her kunne simpelt hen ikke skildres i farver. Det var jo hårdt arbejdende mennesker, der knoklede i en beskidt hverdag, så det skulle være gråt, fortæller den 59-årige Krisjak.

En figur med en særlig betydning:
Fru Larsen, Krisjaks mor.

Sammenhold

Sprudlende af fortællelyst viser hun i sit kreativt og rummeligt indrettede hjem på Nyhøjsvej sine figurer frem. Et persongalleri på 10-12 skulpturer i tin i 20-25 centimeters højde. Ham den storsnude er selvfølgelig formet med næsen i sky, og den fordrukne har fået sin egen prop i rødvinflasken. Overdrivelse og karikering har været en rød tråd på den nye vej, Krisjak har betrådt og som nu er fuldendt.

- Det er vigtigt for mig at få formidlet, at de her personer er vigtige for mig. De har allesammen betydet noget for mig, og de er gennem årene blevet mere og mere levende for mig. Vi kender alle til, at nogen i ens barndom har præget en, og vi har hver vores måde at udtrykke det på. Jeg har så valgt denne her form, fordi jeg er kunstner. Du kan godt kalde det monumenter over min barndom.

At det blev gennem skulpturer, mod normalt malerier, at Krisjak valgte at udtrykke sin barndom på, forklarer hun på følgende vis:

- Når jeg sidder med mine fingre, kan jeg leve mig ind i historien. Hvis jeg havde malet dem som billeder, havde farverne forstyrret. Her skal jeg kun tænke i udtryk, og jeg vil gerne lave noget mere i den her retning.

Krisjak håber nu, at der vil være udstilling og salg i Olsen, Pedersen og Larsen. Foreløbig har der været bud to gange, fra Patentdirektoratet i Høje Taastrup og fra Ingeniørforeningen i

Kronprinsessegade i København. Samtidig har hun kontakter til Illum, der måske også er interesseret. dur

- Det er vigtigt for mig at få formidlet, at de her personer er vigtige for mig. De har allesammen betydet noget for mig, og de er gennem årene blevet mere og mere levende for mig, siger Krisjak om sin nye samling af tinfigurer. Fotos: Bjørn Armbjørn.

På gensyn i 2004.

www.krisjak.dk